

Nouă ani de la „Sinodul” din Creta

Cei nouă ani de la Pseudosinodul din Creta, din iunie 2016, au dovedit, atât prin modul de desfășurare, cât și prin urmările și consecințele ulterioare, cât a fost de „mare” și de „sfânt”. Începând cu neparticiparea celor 4 biserici locale, cea a Rusiei, a Antiohiei, a Georgiei și a Bulgariei, cu dezbinarea creată pe seama ierarhilor care au semnat și a celor care nu au semnat documentele elaborate, și continuând cu situația actuală creată la nivel ortodox între Patriarhia Moscovei și cea a Constantinopolului, cu dezastrul creat pe seama Bisericii Canonice a Ucrainei și a stării de război între Rusia și Ucraina, se poate deduce care au fost rațiunile ascunse ale acestui pseudosinod, care prin desfășurare și urmări a arătat cine este Patriarhul Bartolomeu, cu inițiatorii și susținătorii lui, în frunte cu Patriarhul Daniel, în toată problematica și soarta Ortodoxiei de astăzi.

Ceea ce nu s-a reușit pe cale „teologică” și „ecumenică” la Creta, s-a reușit, bine-merci, prin război fratricid, prin schismă interortodoxă și prin măsuri de prigoană, identice cu cele ateu-comuniste de până la 1990, în spațiul Ucrainei, sacrificată și militar și religios. Mai bine-zis, evenimentele de forță majoră, au descoperit fața adevărată a acestor artizani care au plănuit ca în umbra unui „sinod”, ca Ortodoxia să ajungă, cu acte în regulă, ceea ce, în mod evident, a ajuns acum, prin schismă și prin război.

Ceea ce, de-asemeni, s-a dorit prin lucrările „sinodului”, legalizarea LGBT, și nu s-a reușit atunci efectiv, se practică în mod liber, cu acceptul legal al tuturor guvernelor din statele ortodoxe, prin paradele gay, în jurul celor mai mari și mai sfinte sărbători, fără ca Bisericile locale să aibă nici o putere de a interveni și influența guvernele sau parlamentele în cauză, pentru a schimba ceva. Deci, Sinodul din Creta-2016, considerat și rămas ca valid, de către participanți, nu are nici o putere și nici o capacitate de a interveni, în probleme extrem de grave, în privința a ceea ce se întreprinde împotriva Ortodoxiei, ba chiar le și generează. Exemplu concludent: crearea „Bisericii” schismatice din Ucraina, cu implicarea directă a Patriarhului Bartolomeu, cu vărsări de sânge, cu acapararea a sute de biserici, cu vandalizarea și profanările de locașuri sfinte ale Bisericii Ortodoxe a Ucrainei.

Iar din partea Patriarhiei Române, în frunte cu Patriarhul Daniel, începerea unui demers extrem de josnic și rușinos: atragerea preoților români din Bucovina de

Nord, din cadrul Mitropoliei de Cernăuți, pentru a se transfera în mod necanonic în jurisdicția Patriarhiei Române. Atât a învățat Patriarhul Daniel, prin studiile făcute în Occident și din lucrările și hotărârile „Sinodului” din Creta. Nu numai „corect politic”, dar și „corect ecumenist”. Față de violențele și profanarea Catedralei din Cernăuți, din 17 iunie 2025, nu există nici documente, nici articole de încadrare și nici soluții de rezolvare venite de la „Sinodul” din Creta, cel „mare și sfânt”. Ci numai tăcere și spălare pe mâini. Tot învățate la Creta. Miza teoretică a Sinodului din Creta, s-a realizat și văzut, concretizată practic în tot ce se petrece în rândul Ortodoxiei, din anul 2018 încoace, prin Tomosul lui Bartolomeu – pentru schisma din Ucraina, și din 2019, prin experimentul COVID-19, pe plan mondial.

Situații fără precedent în care, niciun principiu elaborat în Creta, nu a avut nici un efect salvator, iar în plan pan-ortodox s-a produs apostazie peste apostazie, civică și religioasă. Pretinsa lozincă „să luptăm din interior nu din afara Bisericii”, s-a dovedit un compromis peste compromis pentru a se ajunge tot unde trebuia ajuns. La prăbușiri și dezastre care de acum par chiar ireversibile. S-a ajuns la stadiul în care conducerea lumii și cea a Bisericii să ajungă sub același stăpân, cu câteva excepții.

Compromisurile la nivelul Drepteii Credințe, sub forma ereziei, schismelor și dezbinării religioase, atrag întotdeauna crize și dezastre la nivel socio-economic și militar. Astfel, s-a ajuns la tot ce se vede astăzi. Dar numai pentru cei ce au ochi să vadă, în Lumina și cu Harul Credinței. Pentru restul, totul se rezumă la ce văd și aud la televiziuni propagandistice și pe site-uri otrăvite.

Pentru criza religioasă și ereziile din sec. al VI-lea și al VII-lea, Mântuitorul Iisus Hristos a vrut să piardă lumea. Dar Maica Domnului și încă trei mari sfinți s-au rugat și L-au înduplecat să nu o piardă. Pentru pedeapsă, s-a pregătit însă un bici pentru Asia Mică și alte țări ortodoxe: invazia musulmană. Unele au rămas în robie câte 400 de ani. Constantinopolul este și astăzi. De luat aminte!

Mircea Vlad